

viser, at den danske regering har respekt for Grønland, har respekt for vores fælles historie, vedkender sig, at her havde vi en opgave, vi skulle løse, og det er præcis det, vi har gjort i de gensidige forhandlinger, vi har haft.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu vil jeg først sige, at det er jo ikke sikkert, at Grønlands Landsting og Thule Kommune godkender den aftale, der er indgået; det får vi at se.

Men jeg vil gerne vende tilbage til den anden side af sagen, nemlig erstatningsspørgsmålet, for jeg er jo optaget af at hjælpe statsministeren med ikke at komme ud i alt for store vanskeligheder i den her sag.

Det er sådan, at hvis man står med en retssag foran sig, som enhver kan se at man kun kan tabe, står man sig jo faktisk ved at tænke sig om og måske gå til sin modpart og bede om et mindeligt forlig. Det ville jeg gøre, hvis jeg var statsministeren og stod med en håbløs sag ved domstolene.

Så jeg vil godt spørge statsministeren, om ikke statsministeren i det mindste vil være indstillet på at gå ind og bedømme sagens realiteter og drøfte dem med os i Folketinget og i Folketingets Grønlandsudvalg, for at vi kan se, om der overhovedet er grundlag for, at der skal være en sådan retssag, eller om det ud fra en juridisk betragtning faktisk ville være klogere og også mere værdigt for den danske regering, om man gik ind og drøftede det med modparten og fandt en forligsløsning, som alle parter kunne være indstillet på, og som også ville betyde, at man kunne meddele FN, at der ikke er et menneskerettighedsproblem her, at vi har løst problemet også med menneskerettighederne.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg tvivler ikke et sekund på hr. Keld Albrechtsens gode hensigter, og dem er jeg meget taknemlig for – ja, det er jeg faktisk.

Jeg vil godt bekræfte, at jeg til enhver tid kommer til et samråd, også i Grønlandsudvalget, hvis det ønskes. Det er min simple pligt, og det gør jeg gerne, og jeg ville egentlig foreslå, at vi lod det blive dér, for hvis der er ønske om drøftelser og ønske om, at vi ser hinanden i øjnene i Grønlandsudvalget, gør jeg gerne det.

Men det er mig magtpåliggende i dag at understrege, at jeg selv føler, at den danske regering har kunnet gøre noget, og at det, den rent faktisk har gjort, svarer til det, den burde gøre, nemlig forhandle med den grønlandske

regering og nå til enighed, således at ordet værdighed, når det nævnes fra hr. Keld Albrechtsens side – et ord, som jeg ved også ligger hr. Hans-Pavia Rosing meget på sinde – når ordet værdighed nævnes her, så har det også været vigtigt for mig i de forhandlinger med Lars Emil Johansen, jeg nævnte før, at netop det ord værdighed står der efter forhandlingerne, som vi begge to er enige om, og dermed også respekten for det grønlandske folk og den historie, vi alle sammen har læst og alle sammen husker.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at vi er enige om, at den her sag under alle omstændigheder skal baseres på værdige løsninger. Så vil jeg blot sige til statsministeren, at jeg er glad for tilsagnet om, at vi får en drøftelse af det i Grønlandsudvalget, og jeg vil i hvert fald medtage den her problemstilling, når der skal fastlægges samråd i Grønlandsudvalget i den nærmeste fremtid.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1287

2) Til statsministeren af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil statsministeren garantere, at Grønlands sikkerhedspolitik fortsat suverænt fastlægges af den danske regering, idet Grønlands landsstyre heller ikke i fremtiden har andet end rådgivende status, og er det statsministerens opfattelse, at landsstyreformand Lars Emil Johansens udtalelser på det seneste, f.eks. i Morgenavisen Jyllands-Posten den 29. januar 1997, vedrørende Grønlands sikkerhedspolitik er af en sådan art, at de kan bringe rigsfællesskabet i fare?«

Pia Kjærsgaard (DF):

Når Dansk Folkeparti har stillet det her spørgsmål, så skyldes det en udtalelse fra landsstyreformand Emil Johansen i Jyllands-Posten den 29. januar. Der er en del, som Dansk Folkeparti kan være enig i, hvor landsstyreformanden siger, at der bør være en undersøgelse af dansk atompolitik også efter 1968, men så bliver vi yderst betænkelige, når landsstyreformanden fortsætter med at kræve en revision af forsvarsaftalen for Grønland, underforstået, at det ikke længere er Danmark, der suverænt fastlægger vores sikkerhedspolitik. Jeg vil godt bede om statsministerens kommentar til dette.